

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

ע.

עין משפט גזר מצוה

- א [מיי] פ"ד מהל' דעות הלכה ב':
- ב [מיי] ט':
- ג ד מיי פ"ד מהלכות דעות הלכה טו:
- ד ה מיי שם הלכה א [והלכה טו]:
- ו ה ו ד מיי שם הלכה טו ע"פ טו:
- ז ח מיי שם הלכה ג:
- ט ט מיי שם הלכה יח:
- י י מיי שם הלכה טו ע"פ טו:
- כ מיי שם הלכה יח:

לעזר רשי'

- פשוט"ר. מעדר.
- קרב"א. עוית, התבוננות שיריים.
- קרו"ג. כרכום.
- שב"ל [שב"ל].
- משובה. גדר שיהים.
- סיני"א [וינש"א].
- דגנה.
- אילנדרא [אלינדר"א].
- כוסבר.

מוסף תוספות

- א. וכן משמע מפני שלא היה בקי ברפואות עשה כן. מוס' ע"ז טו: ד"ה לאפקי. ב. [ד]התם שייך טפי מגדל בן לע"ז. מוס' ה"ל"ש ועי"ש שפ"ח מש"י במס' ע"ז דף טו: דכפכי טרי.

רב שימי בר אשי עבד ליה לההוא עובד כוכבים בו. הקשה ה"ר אלחנן אמאי לא אסור לרפואה העובד כוכבים כדאמרין (ס' דפ' און מעמידין ע"ז דף טו.) גבי מילדת ומניקה אפילו בשכר לפי שמגדלו לעבודת כוכבים ואור"י דשמא כדי להתחסך ברפואה שרי כדי שידע לרפואה ישראל ע"י כן א"ר ההעובד כוכבים היה יודע שהיה בקי ברפואה זאת ושרי משום איבה או שמא לא שייך כאן מגדל צן לעבודת כוכבים כמו צמילדת ומניקה ב"ס): דרך וצון. דלגת העון א"י עונש העון: חמשה קרובין צמיתה אבא ועמד בו. משמע אפילו עושה אחד מהן לצדד מדלל קאמרין עלה דצעטן כסדרן: דקתי

זיבורא מיחייא לא חי אדהכי והכי נשקיה רביעתא דחלא^א שמוג אפשר דחי פורתא ומפקיד לביתיה א"ר יהושע בן לוי אכל בשר שורי בלפת ולן בלבנה בלילי י"ד או ט"ו בתקופת תמוז אחזתו אחילו תנא והממלא כריסו ממלא דבר אחזתו אחילו אמר רב פפא אפי' מתמרי פשיטא סד"א הואיל וואמר מר תמרי משבען ומשחנן ומשלשן ומאשרן ולא מפנקן אימא לא קמ"ל^ב מאי אחילו א"ר אלעזר אש של עצמות מאי אש של עצמות אמר אביי אש גרמי מאי אסותיה אמר אביי אמרה לי אם כולוהו שקייני תלתא ושבעא ותריסר והאי עד דמתסי כולוהו שקייני אליבא ריקנא והאי בתר דאכל ושתי ועייל לבית הכסא ונפיק ידיה ומייתו ליה בונא דשתייתא דמלפחי ובונא דחמרא עתיקא וניגבלינהו בהדי הדדי וניכול וניכרך בסדיניה וניגיה וליבא דנוקמיה עד דקאי מנפשיה וכי קאי לישקליה לסדיניה מיניה וניגיה לא הדר עילויה^ג אמר ליה אליהו לר' נתן אכול בשליש ושתה שלישי^ד והנה שלישי לכשתכסה תעמוד על מילואך תני ר' חייא הרוצה שלא יבא לידי חולי מעיים יהא הגיל בטיבול קיין וחורף יסעודתך שהנאתך ממנה משוך ידך הימנה יואל תשהה עצמך בשעה שאתה צריך לנקבך אמר מר עוקבא האי מאן דשתי טייליא חיורא אחזתו ויתק אמר רב חסדא שיתין מיני חמרא הוו מעליא דכולוהו סומקא ריחתנא גריעא דכולוהו טייליא חיורא אמר רב יהודה האי מאן דיתבי בצפרני ניסן גבי נורא ושייף משחא ונפיק ויתבי בשמשא אחזתו ויתק תנו רבנן ע"הקזו דם ושימש מטתו הוויין לו בנים ויתקין הקיזו שניהם ושימשו הוויין להן בנים בעלי ראתן אמר רב פפא לא אמרן אלא דלא טעים מידי אבל טעים מידי לית לן בה אמר רבא בר רב הונא יבא מן הדרך^ה ושימש מטתו הוויין לו בנים ויתקין תנו רבנן ע"הבא מבית הכסא אל ישמש מטתו עד שישהה שיעור חצי מיל מפני ששד בית הכסא מלוה עמו ואם שימש הוויין לו בנים נכפים תנו רבנן והמשמש מטתו מעומד אוחותו עוית מיושב אוחותו^ו דלריא היא מלמעלה והוא מלמטה אוחותו דלריא מאי דלריא אמר רבי יהושע בן לוי סם דלריא דרדרא מאי דרדרא אמר אביי מוריקא דחווי רב פפא אלים ובלע ליה רב פפי אלים ושדי ליה אמר אביי מי שאינו בקי בדרך ארץ ליתו ג' קפיזי קורטמי^ז דחווי ונידוקינהו ונישליקינהו בחמרא ונישתי^ח אמר רבי יוחנן הן הן החזירוני לנערותי: שלשה דברים מכחישים כחו של אדם ואלו הן פחד דרך ועון פחד דכתיב ילבי סחרור עובני כחי דרך דכתיב ענה בדרך כחי עון דכתיב בשל בעוני כחי: שלשה דברים^ט מתזיזן גופו של אדם ואלו הן אכל מעומד ושתה מעומד ושימש מטתו מעומד^י חמשה קרובין למיתה יותר מן החיים ואלו הן אכל ועמד שתה ועמד הקיז דם ועמד ישן ועמד שימש מטתו ועמד: ששה העושה אותן מיד מת ואלו הן הבא^{יא} בדרך ונתייגע^{יב} הקיז דם ונכנס לבית המרחץ ושתה ונשתכר וישן על גבי קרקע ושימש מטתו אמר רבי יוחנן והוא שעשאן כסידרן אמר אביי כסידרן מת שלא כסידרן חליש אינו והא מעורת עבדה ליה לעבדה תלת מינייהו ומית ההוא כחוש הוה: שמונה רובן קשה ומיעומן יפה ואלו הן דרך ודרך ארץ עושר ומלאכה יין ושינה חמין והקזת דם שמונה ממעטים את הזרע ואלו הן המלח והרעב והתקב כבייה ושינה על גבי קרקע וגדגדניות וכשות שלא בומנה והקזת דם למטה כפלים תנא כשם שקשה למטה כפלים כך יפה למעלה כפלים אמר רב פפא למטה

ענזי חאלא. ענזי גפן המודלת דקל: לחויסא. ילפת: חיטי ארוניסא. חטין גסים: אמרא חדסא. על צרול של פשוטי"ר מדש: ונישוף. ימשח: לדבר אחר. זרעמ: זאלוני פרסאי. צנוכליות על פרכיים שמרפרין אותן במי סם המות: דמפקיד אצטיה. זלוואה על נכסיו: חלא יא שמוג. חומץ חוק: מכל דבר. שהו טוב לו ומתוק לחיכו ואוכל ממנו כל תאוותו מציאו לדי חולי ששמו חמיו: הואיל ואמר מר. שהתמרים יפין לגוף כל כך: משחנן. מתממות: משלשן. משלשלת: מאשרן. נומנות כח: ולא מפנקן. אינן מתענגות את הלז להיות איסטניס ואע"פ שהן מתוקות: כל שקייני. כל משקין שלדס שותה לרפואה יש להן מנין ימיס לשמותס יש מהן ג' יש מהן ז' יש מהן י"ב: בונא דשתיסא דנלפחי. מלא אגרופ מן שתיסא סם מתכל העשוי מקמח עדשים ומלח: ונכרך גופיה כסדיניס. כדי שיתחמם גופו ויזיע: וליכא דנוקמיה. ולא יהיה אדם שקילנו לפי שהזיעה יפה לו: אכול שליש. מלא מעין שליש ושתה שליש והנח שליש צטקן ריקס: ולכשתכעוס. וימלא צטקן כעס תעמוד על מילואך אכל אס תמלא מעין אכילה ושמה לכשתכעוס תבקע: עניבול. לצבול י"ט צמוזן או פת ציין: שהנאפק. שערבה לך: משוך ידך הימנה. שלא תמלא את כריסך: טייליא. יין רע: וישק. חלשות: ריחנא. שיש לו ריח טוב מאד: צלפרני. לצקריס: הויין לו. אס נתעברה צלותו תשמייס: צעלי ראסן. חלשים הכינה מחמת שיש להן סרך צמוז כדאמרין צכתבות (דף ע"ט): דלא טעים מידי. זין הקזה לתשמייס: נכפייס. נופלין מאותו חולי: עויס. קרבנ"א. סם דלריא. סם רפואתה של דלריא דרדרא שמה: קורטמי ג' דחווי. קרו"ג. הגדל בקרקע מוצל צובל חלן: מוריקא דחווי. קרו"ג הגדל בגדר של הזימי שקורין צבי"ל: חליס. לועס צשיניו: צדך ארץ. חלין על כח לשמש: קפיזא. כלי מחזיק ג' רביעיות: ודוקינהו. יכתסם הדק: לנערותי. צתשמייס: פחד. דלגה שדואג על דבר העמיד כגון טירוד מוונות או פחד אויב וקורין סיינש"א: סחרתר. מוקף דלגה: אכל ועמד. מיד קודם ששהה מעט: העושה אופן. כולן כחת: מעורס. סם אשה: ומיעוטן יפה. כשיס לחדס מעט מהס יפה לגופו לרפואה ועוד שיהא לו קת משלס יהא לו כלוס: אכל רובן קשה. כשיס לו הרצה: דרך. להלך צדרכייס: ודרך ארץ. תשמייס: עושה. מיעוטן יפה ורובן קשה שמכילו מת"מ ומגזיח לצבו: חמין. לחמון ולשמות: נפק. רעמ: גדגדניות. די' אילנדר"א: שלא צומנה. לקמיה מפרס: והקוס דס למטה. היא מעטת כפלים צבולן: למטה

א) וגי העירון ערך לכן בלונבי פי' המוסף עין גלגון יוני קורין לרומה לונדין, ט) ונ"י יב': א) ג'ל שמגו כ"ה דפרסיר ובמשתב רב סיריא גלון כי שטי חלא שמנן ופי' שהו מינה פרכיות ומשמעותה מין חומץ חריף מאור. א) ד) כנתי טוסף: שמוג. ט) כמותות י"ג: ו) צרכות גב. ו) קודשין חל: ושי"ג. ח) בעירון ערך פלג טוסף: וקלקו ליה ופי' ואוסרין אותן, ט) כנתי ובעירון חלא מינות הנח שליש, י) כמותות ע"ז מ"ה ח. יא) ס' ס' צלריס, יב) ומסתכל כלה, יג) ונ"ל ארריא פי' מכה עירון ערך פסקן, יד) ז"ל דחרי. רש"י, טו) שנת קיא, טז) נחמספת אלויה ורבה חילת מתושרין ור"א בעירון ובע"ז, יז) שנת קטת: יח) כנתי מן הדק, יט) ונפ' ד"א רבה פי' כ"ה כרבות לה. ע"ש, כ) פי' רומת, כל' ז"ל שמגו, כג) ונ"ל פת צמוזין, כד) דפרסיר דחורי, כה) כנתי בע"י טוסף: כמו זרע גד, כו) דפרסיר כדאמר, לו ונ"ע עומ' ע"ז ט: ד"ה לאפקי.

תורה אור השלם

1. לפי סדרהר עובני כחי ואור ענין גם הם אין אחי: תהלים לה א
2. ענה בדרך כחי קצר יקף: תהלים קב כד
3. פי' כלי בגזן חיי השנותי באגודה בשל בעוני כחי וצמיץ קששה: תהלים לא יא

גליון הש"ס

גמ' אכול שלישי ושתה שלישי וכו' ע"י דהה דף ד' ע"ב מד"ה אילמלו:

מוסף רשי'

- זיבורא. זרעא ע"ז
- דחלא שמוג.
- חומץ חוק אריג"א צלני
- שחנן. מתממות, ומשלשן.
- מחוקות כח כמו (ישעיה ח) אשירי חמין, ולא מפנקן. אינן מרבות אפטיקס על הלז, ויכלן לשכח (כתובות י).
- אש גרמי. מולי"ר צלני
- נכרות גב. ויתקין.
- חלשים (כתובות ע"ז: דה יא). בעלי ראחן. ערך י"ט לו צמוזו (שם) חלשים יומר מדי שיש להם סרך צמוז (דה יא). הן החזירוני לנערותי. הרפואות האמורות למי שאינו כחוש משמש לאחר שקנינו החזירוני אותן רפואות לנערותי להשמייס (שבת ק"א). אכל ועמד. מהר לעמוד פתאום אחר שחלל שובעו (שם ע"ט).